

24 FEB. 1989

Ø.

1531-23/1989

M:/HEN

Kommunernes Revisionsafdeling
Dahlerupsgade 5, 4.
1603 København V

Med skrivelse af 2. februar 1989 har Kommunernes Revisionsafdeling anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse om, hvorvidt en kommune/et kommunalt fællesskab lovligt kan indgå forskellige typer af valutaterminsforrentninger.

Indenrigsministeriet skal hermed udtale, at man ikke ser nogen hindring for, at en kommune kan indgå valutaterminsforrentninger i det omfang, den enkelte valutaterminsforretning har direkte relation til en konkret økonomisk eller forretningsmæssig disposition, der tilgodeser et kommunalt formål og indebærer en kontraktlig forpligtelse for kommunen til at betale eller modtage et beløb i fremmed valuta.

Det bemærkes i denne forbindelse, at det ikke er en kommunal opgave at foretage handel med valuta alene med det formål at skaffe kommunen en kurs- og/eller rentegevinst.

Ovennævnte betyder, at en kommune kan købe fremmed valuta mod danske kroner på termin, når det sker som et led i opfyldelsen af en betalingsforpligtelse, f.eks. en forpligtelse til betaling af renter og/eller afdrag på lån eller i et almindeligt handelsforhold.

Ligeledes kan en kommune foretage salg af fremmed valuta mod danske kroner på termin i forbindelse med optagelse af lån eller salg af fremmed valuta mod fremmed valuta på termin i forbindelse med omlægning af en gæld til en anden valuta. Herved kan en kommune enten opnå at kurssikre et hjemtaget lån eller at sprede/formindske kursrisikoen på et allerede optaget lån.

Adgangen til at indgå valutaterminsforretninger må bl.a. ses i forbindelse med den adgang, der er givet - med § 2, stk. 2, litra e, i Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 309 af 13. juni 1988 - for kommunerne til at omlægge lån. Både indenlandske og udenlandske lån kan efter denne bestemmelse konverteres til nye indenlandske/udenlandske lån, såfremt den totale finansiering overholder vilkårene for kommunal låntagning. Valutaterminsforretninger kan være et hensigtsmæssigt alternativ til at konvertere eksisterende lån med henblik på at opnå en mere optimal gældssammensætning.

Endelig skal det understreges, at en kommune ikke kan indgå en valutaterminsforretning alene ud fra en forventning om, at forskellen mellem kontantkursen og den aftalte terminkurs vil give kommunen en gevinst eller, at forskellen mellem lavt og højt forrentede valutaer vil give en rentegevinst.

Med venlig hilsen

Ib Jensen

Kopi til samtlige tilsynsråd + 1. og 2. kommunekontor.
Energiministeriet, att.: kontorchef Ib Larsen